

Prof. PhDr. Jan Kumpere, CSc.

Emeritní vedoucí Katedry historie
Pedagogické fakulty
Západočeské univerzity Plzeň

Pavla VONKOVÁ, ZÁMEK V NEPOMYŠLI. Bakalářská práce, Historie se zaměřením na vzdělávání. Vedoucí práce Doc. PhDr. Jan Kilián, PH.D. Katedra historie Fakulty pedagogické Západočeské univerzity v Plzni 2021, 59 stran textu + 35 arabsky číslovaných příloh na 23 římsky číslovaných stranách, 177 průběžných poznámek pod čarou.

Z „historické dílny“ docenta Kiliána, zaměřené na bádání o menších a méně známých panských sídlech, vzešla další studie. Na její kvalitě se samozřejmě podílela především sama autorka. Bakalářská práce slečny Vonkové, která má navíc k tomuto lehce zapomenutému a odlehlému regionu Podbořanska osobní vztah, má tak charakter původního dílka, založeného na využití pramenů a stávající literatury (v rámci nedávných možností pandemických studijních omezení). Oponent objekt zná dlouho a se zájmem sledoval (jako vnější pozorovatel) jeho proměnu ze zanedbané trosky v rekonstruovaný památkový objekt. Zachráněný zámeček v Nepomyšli s neobvyklou centrální oválnou dispozicí, připomínající podobné kruhové tvrze jako např. v Roztokách nad Vltavou či na pražském Chodově, si proto autorčinu pozornost plně zasloužil. S úkolem se vypořádala úspěšně, i když samozřejmě se opírá o dva zásadní odborné zdroje, nevydané rukopisy, *Stavební vývoj zámku v Nepomyšli* (kdy napsáno?) od známého kastelologa Petra Chotěbora a *Stavebně historický průzkum zámku Nepomyšle* (1981). Kromě toho se Pavla Vonková opírala i o vlastní průzkum rekonstruované architektury, doložený navíc kvalitními barevnými autorskými fotografiemi. Není vůbec na škodu, že do své bakalářky integrovala i kapitolu o renovaci přilehlého farního kostela svatého Mikuláše (opět dokumentováno vlastními fotografickými snímky). Její práce se také opírá o obrazové dokumenty, plány i další písemnosti k vývoji, dochované ve Státním oblastním archivu v Litoměřicích (využitě díky jejich elektronické dostupné prezentaci). Především se slečně Vonkové srozumitelně a přesvědčivě podařilo shrnout historický, zejména stavební vývoj objektu na dlouhé cestě od gotické tvrze do nezvyklé podoby venkovského šlechtického sídla. Doložila tyto proměny neobyčejně pestrými dějinami majetkových poměrů. Vskutku zhruba tucet vlastníků v případě této lokality za pět set je dosti vysoký. Po formální stránce práce plně vyhovuje nárokům, kladeným na podobné bakalářské práce na Katedře historie FPE ZČU, ba je překračuje. To dokládá jak pečlivý poznámkový aparát (177 položek od čarou) a již zmíněná bohatá přílohová část. Ještě snad spíše osobní dotaz: jak se autorce spolupracovalo s novou majitelkou paní Hanou Archmannovou a její rodinou? Nepohybně přispěla k záchraně zámku, ale jaké jsou její další plány, a to i na zpřístupnění veřejnosti (sám jsem se dovnitř zatím nedostal). Alespoň od mně známých lidí (i rodáků včetně bývalého obecního kronikáře) jsem se dozvěděl, že noví majitelé nejsou v obci příliš populární? Část místní veřejnosti dnes vyčítá vedení obci že objekt prodalo ukvapeně a lacino a že se mělo pokusit samo využít možnost dotací a subvencí a zhodnotit tak místní pamětihodnost číslo jedna ve svých prospěch?

Co se týče posuzované práce, doporučuji ji na základě výše zmíněného hodnocení k úspěšně